

[Hjortnæs]

hjemmearbejde sådan, at det ud af forslaget kan læses, hvordan opgaverne i fremtiden skal løses. Man har overhovedet ikke taget stilling til, hvad der skal ske med personalet; det hænger i en tynd tråd, fremtiden er usikker. Man har ikke ulejlighet sig med at spørge de berørte amtskommuner og kommuner, og man har slet ikke villet lytte til alle de organisationer, der har henvendt sig til Folketingets Kommunaludvalg, og som alle har sagt og skrevet, at de er imod regeringens forslag, og at de går ind for, at Hovedstadsrådet under en eller anden form skal bevares. Men regeringen har overhovedet ikke villet lytte; man har nærmest været hånende over for alle disse henvendelser; det fremgår klart af de svar, der er givet til Folketingets Kommunaludvalg.

Socialdemokratiet har sagt, at vi er parate til at nedlægge Hovedstadsrådet i den form, som vi kender. Vi har lagt vores eget konkrete forslag frem til forhandling. I det ligger der en klar forenkling, en klar afbureaukratisering og en klar besparelse.

Regeringen siger, at dens forslag er et led i afbureaukratiseringsplanen, men der er ingen afbureaukratisering i forslaget. Regeringen siger, at dens eget forslag repræsenterer en forenkling, men der er ingen forenkling i forslaget. Regeringen siger også, at der er en besparelse, men der er ingen besparelse i forslaget. Det er således vanskeligt at finde en reel begrundelse ud over, at der nu altså er lagt en idé på bordet, og at regeringen nu bare vil præsentere et resultat.

Vores forslag var ikke et ultimativt forslag. Det var et forslag til forhandling, men ministeren afviste at forhandle med Socialdemokratiet. Vi havde håbet på, at Det Radikale Venstres ordfører, fru Marianne Jelved, ville have levet op til partiets traditionelle rolle i dansk politik: at formidle et samarbejde hen over midten. Men også her blev vi afvist. Regeringspartierne har ikke ønsket en forhandlingsløsning med Socialdemokratiet om dette spørgsmål.

Jeg forstår ikke, hvorfor vi skal have en konfrontation på denne sag. Jeg tror, at alle parter havde været bedst tjent med, at vi fik en forhandlingsløsning. Nu går vi ind i en usikker fremtid.

Jeg vil da godt give mit bud på, hvordan jeg tror det kommer til at gå: Jeg tror ikke, at de pågældende kommuner vil nedlægge det fælles

sekretariat, der er bygget op på planområdet. Jeg tror, at de pågældende kommuner vil erkende, at det er fornuftigt at bevare den erfaring og ekspertise, der er bygget op.

Hvad vil man så gøre ved det politiske organ? Jeg tror også, at man her vil lave et fælles udvalg, men det er klart, at der ikke kan træffes bindende afgørelser i forbindelse med de beslutninger, der bliver lagt op til. Sagerne skal tilbage til de amtskommunale og de kommunale råd og her underkastes almindelig, traditionel udvalgsbehandling. Det er at komplicere processerne utrolig meget, og jeg tror, at man i hovedstadsområdet vil erkende, at den form, som regeringen har lagt op til, ikke kan bruges. Man må altså finde frem til en anden form – jeg tror, det bliver den, jeg her har skitseret – men den vil i forhold til det, vi kender, ikke være god nok, og derfor kommer vi tilbage til hele problematikken senere.

Derfor havde jeg håbet, at man havde taget imod den udstrakte hånd, vi kom med, at man ville have drøftet problemerne grundigt igennem med Socialdemokratiet for at finde en løsning, som også kunne holde i fremtiden. Desværre er vi blevet skuffet.

Der er et interessant betænkingsbidrag fra Centrum-Demokraterne. Centrum-Demokraterne siger, at de hellere havde set, at man havde ventet med at tage beslutning, indtil der var truffet en endelig afgørelse om opgavefordelingen mellem stat, amter og kommuner. Det er en fornuftig holdning, og jeg er meget spændt på, hvad Centrum-Demokraternes ordfører vil sige her ved andenbehandlingen i dag. Socialdemokratiet er naturligvis parat til at støtte det forslag. Der er sund fornuft i at vente med at tage stilling, indtil afgørelsen om opgavefordelingen er truffet. . .

Formanden:

Der er alt for højrestede samtaler her lige foran talerstolen. Det generer taleren, så jeg anmoder om, at man taler meget sagte, hvis man skal tale sammen så nær ved talerstolen.

Hjortnæs (S):

... og hvis Centrum-Demokraterne mener det, de har skrevet i betænkningen, er der ikke alene et godt grundlag for at bede om at få sagen tilbage i udvalget, der er også et godt grundlag for at få truffet en anden beslutning end den, ministeren har lagt op til.